

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

Pàg. 3 | Col·lectius en lluita

S'apropa l'inici de l'Escola Popular de La Bordeta

Una escola diferent i innovadora a nivell pedagògic que arrencarà el proper octubre a través d'un procés assembleari.

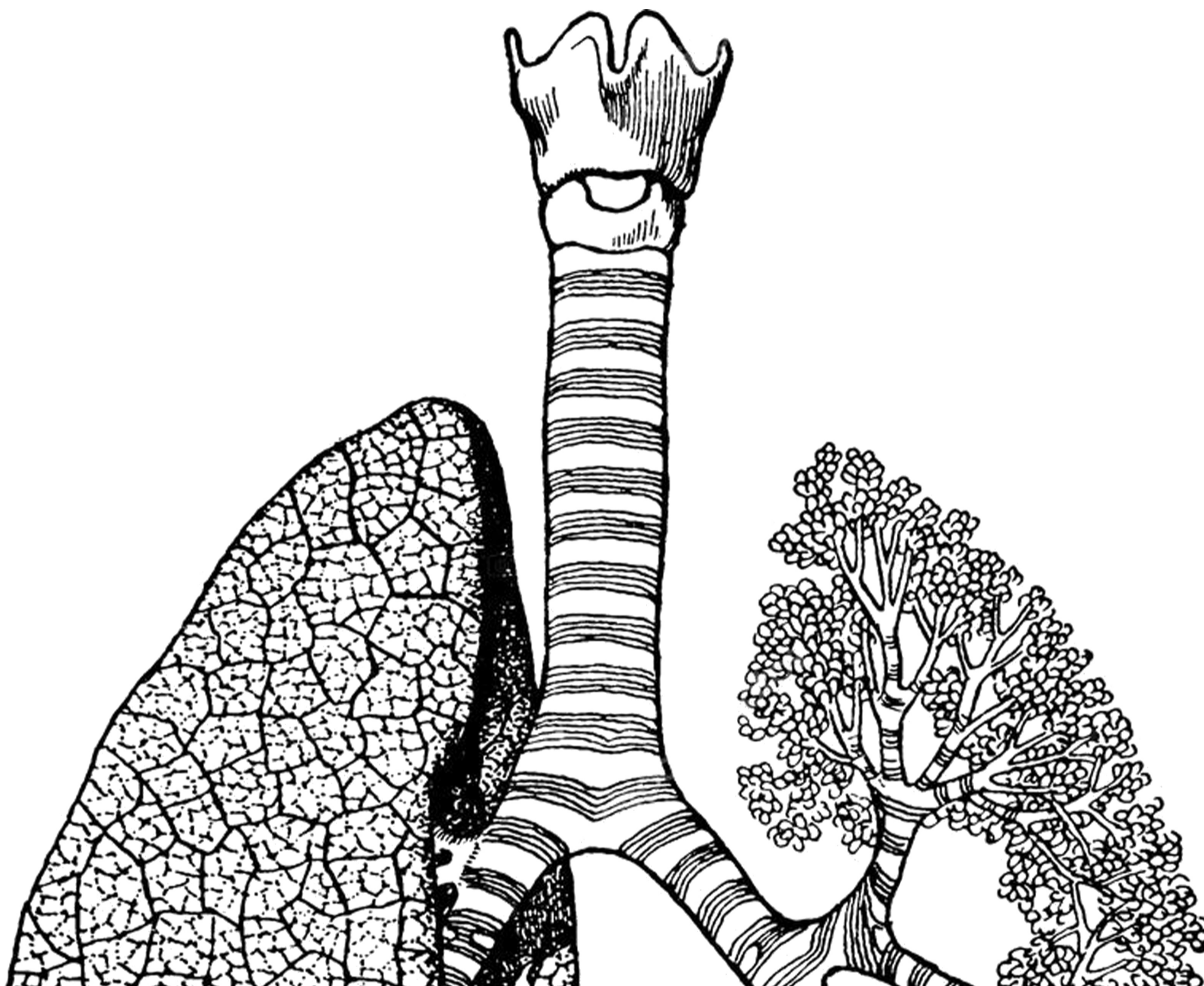
Pàg. 5 | Actualitat

Itaca Band, el conflicte segueix obert al barri

El procediment judicial derivat de les denúncies interposades per part de Castellans de Sants aprofundeix en la divisió entre aquests i altres col·lectius.

Pàg. 12 | Entrevista

Sants-Montjuïc per la Independència

SALUT A LES NOSTRES MANS

- Medicina complementària, alternativa o integral -
- L'objectivitat mèdica, ¿des d'on venim i cap a on anem? -
- Capitalisme, emocions a bon preu -
- La vulnerabilitat com a resistència política -
- Medicina complementària per tenir a casa -

EDITORIAL ★

La Manada som nosaltres

El passat 26 d'abril es va conèixer la sentència del judici pel cas de "La Manada". L'Audiència de Navarra va decretar per a cada un dels acusats 9 anys de presó per abús sexual, desestimant d'aquesta manera la sol·licitud de 22 anys per agressió sexual (violació) que demanava la Fiscalia de Navarra, i això a pesar que, en la mateixa declaració dels

fets, es fa evident que va existir intimidació i violència per determinar que va ser una agressió sexual.

Tan bon punt es va conèixer la sentència, col·lectius feministes d'arreu de l'estat van convocar manifestacions per mostrar el seu rebuig a la que es considera una decisió judicial escandalosa.

Com a societat tenim un greu problema quan els tribunals tenen una comprensió del gènere i de la sexualitat tan

limitada que dicten una sentència "sense violència" quan: cinc homes han agredit sexualment (oral, vaginal i analment) i en grup a una noia de 18 anys en un portal (ells 10 anys més grans que ella), n'han gravat fins a 7 vídeos, li han robat el mòbil, han fet bromes sobre la violència empleada contra ella i han presumit dels fets entre amics. Pel tribunal en qüestió, la víctima no va deixar prou clar que estigués sent obligada o forçada i la

fiscalia no ha pogut demostrar el contrari (a pesar de totes les proves aportades i de la pròpia situació en si: 5 contra 1 en un portal).

Amb aquesta sentència s'evidencia la gran distància que existeix entre el que la societat civil entén per violació, intimidació o consentiment i la lectura patriarcal que en fa encara la institució, en aquest cas, l'Audiència provincial de Navarra. El que és violència per a una dona no ho és per als tres

magistrats, fins al punt que un d'ells va votar a favor d'absoldre els acusats argumentant que no veia "oposició, rebuig, disgust, dolor o por" per part de la víctima a les imatges gravades durant l'agressió.

Les diverses mostres de rebuig popular van més enllà del cas concret, són un rebuig cap al patriarcat i la seva projecció a través de les institucions, les quals, en última instància, tornen a deixar a la víctima indefensa.

LES PARETS PARLEN ★

Primavera catalana

Mossos Sàdics

FEMINISMES ENFRONTATS ★

Kate Millet

El sexe revesteix un caràcter polític que, la majoria de les vegades, passa inadvertit

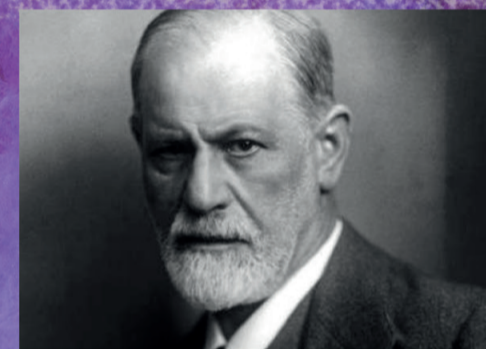

Criatura llegendària

Potència violeta 100%

Sigmund Freud

Les nenes pateixen tota la vida un trauma de "l'enveja del penis" quan descobreixen que anatòmicament són incompletes

Criatura llegendària

Potència violeta 0%

MICRO OBERT ★ Envia'ns el teu escrit a laburxa@gmail.com

Sant Jordi

Sara Medina

En Jordi té 96 anys i, com sempre des de fa bastant de temps, passa la diada sol. Excepte Cupito (el seu gos), ja no té a ningú.

Encara és d'hora però la taula és parada i el sopar a punt. Mira el rellotge i dubita. Tot i que ho té prohibit, decideix saltar-se la Norma-2 una vegada més: agafa una copa de la vitrina i va cap a l'habitació, obre la capsa de sabates Querol i treu el paper de diari fins a arribar a l'ampolla d'orujó. S'omple la copa fins a ben amunt. Surt al balcó i seu al balancí per prendre l'aire. El gos el segueix tota l'estona. Cupito és una boleta blanca que sembla una bala de cotó. No se li veuen els ulls -estan

embullats dins un núvol de borrisol- i coixeja d'una de les potes de darrere. Així, la boleta es desplaça sobre les altres tres potes fent petits salts a cada moment. Sense dubte, és aquest moviment tolit el que entendreix l'ànima de les veïnes.

Des del balcó, ambdós miren com el parpelleig de les llums de neó de la bugaderia Autoservei li roba el protagonisme a un capvespre que es debilita sense pressa. La primavera està sent càlida. Rius de gent, roses i llibres inunden les avingudes de tota la ciutat i l'afluent que passa pel seu carrer proporciona certa companyia al vell, tal i com ho fa una televisió al menjador d'una família callada. Des del balcó, l'avi els observa a

ells: transeünts a l'atzar que viuen vides tan complexes com ho ha sigut la seva: amb sorpreses, ambicions i bogeries heretades. En observar-los, sent el vertigen de la soledat i desitja amb força que algú vagi a fer-li companyia, a escoltar-lo, a amanyagar-lo o, a males, que aquest algú simplement li sostingui el silenci. Així i tot, manté la valentia de percebre el món com un formiguer profund que no para d'expandir-se, amb passadissos que connecten milers de vides que mai no coneixerà però que pot, com a mínim, imaginar. Dins el pis, en canvi, aquesta imatge lliure i infinita es redueix fins a ofegar-se en el vell edifici i el món es converteix aleshores en un rusc tancat on tothom

s'oculta rere la cel·la de la seva bresca.

Reclina les famèliques cames sobre la barana i la dèbil musculatura sobre el vímet. Els ossos porosos es queixen de dolor. Sospira. I plora de nostàlgia. I es fixa en els xavals que criden amb ganes de festa. Anys enrere, assegut al mateix balancí, havia vist com la degradació del barri s'engegantia i com els obrers es fonien amb els yonkies i les prostitutes. Ara, de nou, alguna cosa comença a canviar en un veïnat que sembla mutar veloç de districte de cites i drogues a centre jove, bohemí i alternatiu.

Es fixa en els seus peus despullats i en les mal tingudes vidrieres del balcó. I recorda com el maleït hivern

es cola cada any pels vidres i juga al seu gust per tot el pis, com ho fan els nens i nenes a les places. I en el reflex, les seves orelles sobresurten allunyant-se de la cara però les venes blaves que inunden el seu nas com teles d'aranya queden borroses en la imatge, ocultes com les arrugues als anuncis de publicitat. Es treu la gorra i la deixa sobre la banqueteta. És la del bordat daurat, la que diu Lloret de Mar. Dóna un glop i, finalment, agafa la capsa amagada entre les plantes. Decideix saltar-se la Norma-3 i s'encén un puro. Total, ja no té res a perdre, pensa.

L'Escola Popular de la Bordeta

Escola Popular la Bordeta

Està naixent un nou projecte al barri, l'Escola Popular de la Bordeta. Un projecte nou d'aquests que té clar que no és un punt al mig d'un full en blanc, naix a un barri amb una llarga història i un motivador present d'iniciatives de pedagògica crítica. A més a més, tenim una germana gran, l'Escoleta Popular de Manresa. L'Escola Popular de la PAHC Bages és un projecte situat al barri antic de Manresa, als baixos d'un local okupat pel col·lectiu. Al 2016, després d'identificar la necessitat de reforç escolar per part de molts infants -del col·lectiu i del barri-, una vintena de persones es van organitzar per acompanyar-los en els dubtes acadèmics durant tot un any. Poc a poc, però, van anar aprofundint en la mirada

de la pedagogia crítica anant més enllà del suport en deures per iniciar un procés educatiu cuidat, crític i horitzontal que cerca, en les seues paraules, la presa de consciència del món que els envolta i generar pràctiques de resistència. Tot això, amb una voluntat transformadora no només dels continguts, també des de les relacions i el treball col·lectiu, molt influenciada per l'educació popular llatinoamericana i l'educació lliure catalana, entre altres.

I... que volem fer a La Bordeta? A aquestes alçades del text ja ho haureu esbrinat... volem replicar l'Escola Popular de Manresa al barri de sants, tot adaptant-la al nostre context, necessitats i ritmes. Volem engegar un projecte que acompanye a xiquets i xiquetes del barri, al mateix temps que ens transforma a nosaltres mateixes. I volem vincular-ho

a col·lectius com el Grup d'Habitatge de Sants i altres espais que realment necessiten aquest suport. L'espai que acollirà aquest projecte són els baixos del Bloc La Bordeta, a la plaça Joan Corrades.

Què proposem? La nostra idea és començar aquest octubre, i mentrestant anar creant entre totes com serà el projecte en funció de les eines i coneixements que tinguem, arribarem on podem i ho farem gaudint. Per això cal primer de tot treballar molt en el projecte pedagògic, adequar l'espai, cercar materials que puguem necessitar... per tenir-ho tot llest de cara al curs que ve. Ara per ara només tenim unes setmanes des que el passat 14 d'abril ens vam trobar per primera vegada. La nostra il·lusió i energia, no obstant, és inversament proporcional a la nostra història. Tenim molt present per endavant!

Presentació del projecte de l'Escola Popular la Bordeta al CSA Can Vies

És per això que vos animem a participar en el projecte. Com? Les properes assemblees seran el 5 de maig, el 2 i 30 de juny i el 14 de juliol, dissabtes al matí de 10:30 a 13:30. De moment, estem treballant en dues comissions "pedagògica" i "comunitat" per generar una proposta realment

transformadora i arrelada al territori. També pots participar de manera puntual a les jornades de treball per reformar l'espai o difonent el projecte. T'animes? Ens pots escriure a escolapopularlabordeta@gmail.com o seguir-nos a twitter @escolabordeta.

El Pla de Juan de Sada contra els veïns de Sants-Badal

Tomàs Gisbert, Comissió de veïns i veïnes afectats pel projecte de Juan de Sada i el seu entorn, Av. Badal, Brasil, Bordeta

Són ja tres consistoris diferents els que no responen a les demandes del veïnat del carrer Juan de Sada i els seus entorns.

Mentre, Sants-Badal continua sent el barri més dens de Barcelona i el tercer amb menys superfície de parc urbà per habitant, amb només mig metre quadrat per persona. El Pla General Metropolità (PGM) de 1976 intentava corregir aquesta situació destinant l'àrea del carrer Juan de Sada a zona verda i equipaments, amb dues places amb bones dimensions per a les activitats veïnals i un bon assolellament. Malgrat que les bones intencions cap consistori va executar el que prescrivia el PGM. Però el 2008, quan l'Ajuntament va comprar al Ministeri de defensa els terrenys de Roger 48 per un preu desorbitat va anunciar que s'emprendria la transformació urbanística

del barri tot comptant amb la participació dels veïns. Però la política municipal de cost zero va deixar la reforma en mans privades, donant-los a canvi una expectativa de beneficis a costa d'augmentar la densitat d'habitatges i rebaixar tant l'espai per a equipaments com la qualitat de l'espai destinat a zones verdes. Així, la Modificació del PGM (MPGM), aprovada definitivament el 2011, es va fer contradient els criteris del PGM del 76 i d'esquenes al veïnat.

El solar de Juan de Sada hi hauria de corregir la manca de zones verdes de Sants-Badal

Des de l'aprovació del Pla de Juan de Sada del 2011 ja han passat tres alcaldes diferents, però cap ha fet cas a la nostra reiterada demanda de participació, a les nostres reivindicacions de disminuir el nombre d'habitatges previstos, del fet que els nous edificis tinguin una alçada d'acord amb l'amplada dels carrers, de tenir zones verdes àmplies, de

les places que preveia el PGM de 1976, del fet que portem més de 40 anys esperant perquè siguin espais on els nostres infants puguin jugar, on els veïns puguem relacionar-nos, on poder prendre el sol, on recuperar la dignitat del barri.

El Pla no va comptar tampoc amb l'existència del refugi antiaeri 1513 que recorre Juan de Sada des de l'Av. Madrid fins al carrer Roger. Un refugi de gran valor tant pel seu estat de conservació, com perquè va ser dels primers que es va executar a iniciativa de l'ajuntament. Un refugi que no volem que quedi enterrat sota l'estreta rambla que no va enlloc prevista pel Pla, volem que sigui visitable amb un centre d'interpretació que hi doni accés.

El solar és travessat per un refugi antiaeri de gran valor per l'estat de la seva conservació. Els veïns volen que es conservi i es pugui visitar

El refugi és l'oportunitat de fer aflorar la memòria i la

personalitat del nostre barri. I Juan de Sada és la darrera oportunitat per augmentar la zona verda al barri de Sants-Badal.

Després de 10 anys de la compra dels terrenys de Roger, 9 anys de l'aprovació inicial de la MPGM, de 7 anys de la seva aprovació final i de tres alcaldes diferents no hi ha hagut cap participació ni cap execució real.

I mentre el barri ha seguit degradant-se. Els propietaris majoritaris han descuidat les construccions, posant en perill la salubritat pública, pel risc d'esfondraments o d'asbestosi per les cobertes d'amiant en ruïna. El districte no ha atès amb diligència les queixes del veïnat per aquests perills, tal com la Síndica de Greuges ha posat de manifest.

Després de 40 anys d'abandonament i marginació és de justícia que l'Ajuntament prengui la iniciativa en la reforma de Juan de Sada tot atenent les reivindicacions del veïnat

Estat actual del solar Juan de Sada

La transformació del barri ha quedat a l'albir dels interessos materials i temporals de la iniciativa privada i no de les necessitats del veïnat.

Ja n'hi ha prou. Després de 40 anys d'abandonament i marginació és de justícia que l'Ajuntament prengui la iniciativa en la reforma de Juan de Sada tot atenent les reivindicacions del veïnat.

CASAL INDEPENDENTISTA de Sants Jaume Compte

Carrer Muntadas, 24,
08014 Sants, Barcelona, Països Catalans
www.cis-jaume.compte.cat
o visita'ns al Facebook i al Twitter

KOITON CLUB
ROSSEND ARÚS

BAR MUSICAL COOPERATIU

CUINÀ DE BARRI
Terra d'escudella

ESMORZARS
MENÚ AL MIGDIA
CARTA DE NIT
OPCIÓ VEGETARIANA
BEGUDES DE LA TERRA
CERVESES ARTESANES
CULTURA POPULAR

C/PREMIA 20, BAIXOS. 08014
SANTS. PAÏSOS CATALANS
93 422 16 13 WWW.TDK.CAT

KOP DE MÀ
C/Riego, 4, Sants

la Ciutat invisible
Cooperativa Autogestionària

COMUNICACIÓ GRÀFICA
Et sents invisible? Nosaltres t'ajudem...

LLIBRERIA CRÍTICA
Més que una llibreria al cor del barri...

RECERCA & INTERVENCIÓ
La memòria de l'ahir, les propostes pel demà...

www.lacitatinvisible.coop
C/ RIEGO 35 BAIXOS 08014 (BCN) 93 298 99 47

Sants Viu

Comandos de Tabarnia a Sants, el braç armat del 155

Els darrers dies s'han produït diversos incidents amb el vincle comú de l'espanyolisme més ranci. Primer, una persona causava danys al mural del CDR realitzat en memòria de l'1 d'octubre, i agredia a diverses persones. I dies més tard, el comando de Tabarnia, comptava ja amb una vintena d'individus, perfectament organitzats.

Aquella nit, el comando violent, es va passejar impunement pel barri sense que els mossos o guàrdia urbana pogués identificar cap dels seus integrants. Segons ens expliquen, un grup de 20 individus feia tasques de vigilància a la Bordeta, mentre un altre grup va intentar arrencar la pancarta de Sant Medir, després arrencava i robava l'estelada que des de fa anys engalana la façana principal de l'edifici del carrer Olzinelles. Un cop consumat el robatori, el comando es va dirigir a carretera de Sants on va malmetre el mural per la República de Cotxeres.

A primer hora del matí, des del Casal Independentista ja s'estaven fent gestions per a buscar una nova estelada gegant per a re decorar la façana de l'associació de veïns i veïnes de Sants, en paral·lel, algunes persones es van apropar al mural de Cotxeres i el van repintar a plena llum del dia.

A les xarxes socials, el degoteig de suports al Centre Social de Sants va ser una constant al llarg del dia. Des de La Burxa a l'assemblea groga, passant per dotzenes d'entitats i partits es van afegir en pocs minuts amb mostres de suport. PP i C's no va mostrar cap suport a l'entitat veïnal.

El camí escolar de Cal Maiol, una assignatura pendent

La borera que porta a Cal Maiol plena d'obstacles.

Des de Can Maiol, es feien repetides queixes respecte a la situació del camí escolar que delimita l'escola. El tram de vianants no és respectat pels vehicles de motor, sovint hi podem trobar vehicles aparcats sobre la vorera o transitant, i ni l'existència d'una pilona, dissuadeix a aquells que en fan ús per a càrregues i descàrregues.

Des de l'AMPA demanen que la Guàrdia Urbana faci presència a les hores d'entrada i sortida de l'alumnat, per a dissuadir que les motos passin pel tram de vianants, i sancionar aquells vehicles aparcats a la vorera.

L'AMPA també es queixa que al tram sense cotxes s'utilitza per a passejar els gossos, i no sempre els seus propietaris en recullen els excrements. Molts matins el tram de davant l'escola encara resta brut dels passeigs d'animals de la nit anterior o del mateix matí.

Un fet que també preocupa és l'estretor de voreres dels carrers que accedeixen fins a l'escola. Unes voreres, amb forats per l'arbrat i contenidors de runa o

vehicles sobre les voreres, fan que moltes vegades, cotxets infantils o famílies que van a peu, hagin de baixar a la calçada per poder anar cap a l'escola. Situacions de risc, quan els carrers no estan degudament senyalitzats, i la pintura que fa anys advertia un camí escolar i límit de velocitat ara siguin una taca borrosa.

Davant de la poca atenció municipal han hagut de ser les pròpies famílies les que hagin hagut de pintar part del carrer, per fer evident que és un tram de camí escolar i que no es pot circular ni amb cotxe ni amb moto.

La (nostra) seguretat a debat

Arran Sants, llençava un vídeo a les xarxes d'aquells que sense necessitat de paraules et posa en alerta i et fa pensar. Fins a quin punt la seguretat que ens venen, és la nostra seguretat? Qui pensa i per a qui es pensa la seguretat? Els darrers casos repressius que es van detallar a la xerrada de Can Vies, van esclarir els dubtes, la seguretat està pensada contra la nostra seguretat.

drets a la privacitat i al lliure pensament. Tanmateix, una fotografia privada penjada al mur de Facebook d'un dels encausats es presenta com a prova de què aquests joves es coneixien i, per tant, estaven connectats. Una imatge d'un sopar d'amics en una casa, amb una estelada de fons. Ser independentista com a element inculpatòri. Vídeos de mitja hora abans que comencés la manifestació, on surten tres dels joves encausats fent un cafè a una terrassa. Vídeos de mitja hora després amb els tres mateixos joves prenent una cervesa. Quina llei permet registrar ciutadans a la via pública?

Aquestes irregularitats es lliguen a les amistats i fotografies en comú a xarxes per tancar un cas de repressió política, que deixa clar que estem Controlades.

Pau Batlle, informàtic i activista, va fer el taller de seguretat informàtica, centrat en els telèfons mòbils. Poden saber, mitjançant els repetidors instal·lats arreu, la teva posició amb un marge de vint metres. Tant se val que tinguis la ubicació desactivada. La nostra privacitat és minvada sense ni tan sols fer

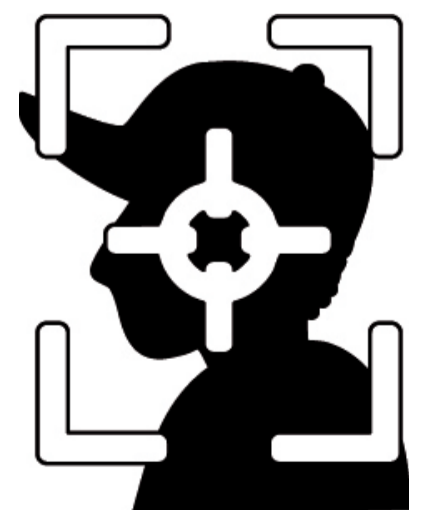
Taller sobre seguretat per activistes d'ARRAN Sants.

Ara fa pràcticament dos anys d'aquell primer de maig. En un context de crisi i precarietat, milers de persones sortiren al carrer el dia de la classe treballadora. De totes aquestes persones, vuit estan essent investigades i a l'espera de judici. Han estat seleccionades pels Mossos d'Esquadra via xarxes socials. Aquest fet diferenciador esdevé un precedent gravíssim de control policial. Com van trobar els seus perfils, si no tenien els seus noms?

La Norma, advocada de l'organització antirrepressiva Alerta Solidària, explicà en la seva ponència de manera clara i concisa. Existeixen fitxers policials, llistes negres, on figuren les militants de diverses organitzacions. Aquests fitxers, totalment il·legals, suposen un control i una vigilància exhaustiva d'aquells que consideren "elements perillosos". Irregularitats: Un dels joves encausat només ha sigut identificat quan era menor. Quan una persona fa divuit anys, les seves dades s'esborren completament dels fitxers policials. En canvi, la seva identificació ha estat utilitzada com a prova de la seva militància. La Constitució espanyola garanteix, els

servir el mòbil. Telegram, What's App, Signe, Wire. En ordre de menys a més segures, exposà els nivells de qualitat de privacitat de les diferents aplicacions de missatgeria instantània.

Les explicacions anaven acompanyades de múltiples instal·lacions d'aplicacions "segures" per part dels assistents, més d'una cinquantena, que seguïen atentament les indicacions del jove informàtic.

www.iconoclasistas.net

Estelada robada que cobria la façana del Centre Social de Sants.

Itaca Band, el conflicte que segueix obert al barri

Ruben Molina

L'actuació d'Itaca Band a l'anterior Festa Major dels Borinots va marcar un punt d'inflexió entre diversos col·lectius de l'ABS i els Castellans de Sants. El cantant d'aquest grup, l'Albert Garcia, havia estat assenyalat per una agressió masclista i un grup de dones portaven temps denunciant-lo. El grup sempre ha fet costat al seu company i la negació dels fets ha estat sempre la seva defensa. Per contra, per part de les dones s'ha fet costat a la noia agredida i han aconseguit que se suspenguessin diversos concerts a Catalunya i Euskal Herria durant l'últim any.

El cas va esclatar de forma mediàtica durant les festes del nostre barri. Quan diverses persones dels moviments socials van veure que Borinots pensaven portar a Itaca Band, es van posar en contacte amb el col·lectiu per advertir-lo i demanar-li que no ho fes. Això passava a les portes de l'agost, quan les festes estaven pràcticament a tocar. A partir d'aquí, els fets es precipitarien cap al conflicte. Castellans no va voler donar credibilitat a les acusacions o, com a mínim, es van aferrar a la presumpció d'innocència. Aquesta actitud va fer que ells mateixos sortissin de la comissió de protocol contra les agressions masclistes de les festes majors, on estaven participant des de feia mesos, ja que incomplien la primera clàusula: el no qüestionar a una dona que s'ha sentit agredida.

Els contactes i les reunions prèvies entre els col·lectius van resultar infructuoses i, finalment, es va fer una crida per mostrar el rebuig cap a l'actuació del grup per part dels col·lectius de l'ABS i d'altres que s'hi van sumar. Arribat el dia del concert, Itaca Band, i donada la visibilitat que havia pres el conflicte que fins al moment havien portat de forma silenciada, va prendre la decisió d'utilitzar el seu concert com una plataforma de suport cap al seu cantant i, a la vegada, com a desafiament al moviment feminista que, per altre costat, en demanava el boicot. Així, amb el suport de la seva discogràfica, van

pujar a l'escenari amb una desena de membres d'altres grups famosos del seu segell com Txarango, la Pegatina i altres. Davant d'aquest desafiament, la convocatòria de rebuig va boicotejar el concert col·locant-se davant de tot de l'escenari amb una pancarta i crits. Tot plegat va acabar en una situació de molta tensió entre les feministes, els seguidors del grup i els mateixos castellers que intentaven que tot pogués seguir el seu curs. El concert va haver de ser suspès i els de Cal Borinot van denunciar que, durant el boicot, van patir agressions. El cas va sortir pels mitjans de comunicació de masses que van culpar de tot al col·lectiu del barri La Trama Feminista.

Des d'aquí s'han generat diversos conflictes. Per un costat, Itaca Band ha esdevingut un símbol infame pels col·lectius feministes ja que, en comptes d'iniciar un procés de resolució amb la noia agredida, s'ha dedicat a treure comunicats -a vegades contradictoris- per seguir negant els fets. A més, en una roda de premsa realitzada al setembre anunciaven accions legals contra aquells que els denunciessin públicament.

Per altra banda, al barri es va produir un divorci entre els castellers i els col·lectius de l'Assemblea de Barri que havien gaudit d'una excel·lent relació durant els últims anys. Aquests col·lectius acusen els Borinots d'haver donat a Itaca Band una plataforma pel desafiament a les feministes. Per l'altre costat, els castellers acusen les persones que van participar en la mobilització d'agredir-los. Les relacions personals i socials del barri van forçar que s'iniciés un procés d'acostament per restablir les relacions però aquest procés ha estat aturat per la interposició de denúncies penals per part de dos castellers.

Dimecres 25 d'abril a les deu del matí, prop d'una vintena de dones estaven concentrades a les portes de la ciutat de la justícia. A l'interior, n'hi havia cinc citades a realitzar una roda de reconeixement. Les denúncies de dos castellers contra elles estan tirant endavant.

>> La judicialització és, de moment, l'últim episodi d'aquest conflicte.

Judici a 5 Mossos d'Esquadra per agredir diverses persones refugiades a l'interior d'un portal durant les protestes pel desallotjament de Can Vies

Clara Victòria

El dimecres dia 11 d'abril es va realitzar el judici contra cinc Mossos d'Esquadra acusats d'agressió a un grup de persones que estaven refugiades dins d'un portal de Plaça de Sants. Els fets van succeir el 27 de maig de 2014 i era el segon dia de protestes pel desallotjament del CSA Can Vies.

Les víctimes denuncien fins a quaranta cops de porra. Els informes mèdics acrediten lesions i fractures al cap, l'orella, el braç i la mà, entre altres.

És el primer judici per agressió -dels fets ocorreguts durant les mobilitzacions de suport a Can Vies- a Mossos d'Esquadra. El pròxim 30 de maig n'hi haurà un altre de judici, aquest cop per l'agressió a quatre nois detinguts al carrer Roses. I si això ha estat possible és gràcies a les fotografies i vídeos que es van realitzar al mateix portal de Plaça de Sants. Altres agressions ocorregudes aquells dies, per contra, es mantindran en la impunitat habitual dels cossos policials.

En les proves presentades, es podia apreciar de forma clara com els agents colpejaven de forma reiterada a les persones de l'interior del portal que no oposaven cap tipus de resistència i algunes, fins i tot, estaven a terra amb les mans enlaire. Tanmateix, cap dels agents ha declarat haver donat cops de porra al cap, malgrat reconèixer que un jove va sortir d'aquella porteria amb el cap ensangonat. Es van dedicar a «netejar» el portal segons les seves pròpies declaracions. «La manera de netejar el portal és colpejar per treure les persones».

Les versions de les víctimes contrasten amb la dels policies. Les víctimes relaten

que, quan van començar les càrregues, es van amagar al portal per por i, a l'arribar els mossos, aquests els van començar a pegar amb les porres de forma reiterada. Un dels joves denunciants va explicar que va acabar amb un trau a l'orella i que els mateixos veïns de la zona el van ajudar una vegada els Mossos ja havien marxat.

Durant el judici, que se celebrava a l'Audiència de Barcelona amb un jurat compost per tres jutges per la qualitat d'aforats dels policies, va quedar més que demostrada l'actuació irregular i il·legal dels agents. La fiscalia va demanar una pena de tres anys i mig de presó per cada agent, l'acusació particular de tretze a catorze anys i la defensa l'absolució. Malgrat tot, és de llarg sabut la diferent vara de mesurar que s'empara a la justícia a l'hora de tractar les infraccions de cossos de seguretat que de manifestants. Quelcom que hauria de ser a l'inrevés ja que en aquest cas s'està produint a més un abús de l'autoritat.

Dos dels jutges de la sala es van mostrar comprensius amb els policies preguntant a les víctimes, fins i tot, els motius pels quals estaven allà i si havien participat en les protestes de suport a Can Vies, un aspecte del tot irrellevant en una causa on el que es jutja és la presumpta actuació il·legal dels policies.

Perplexitat i indignació per la condemna d'en Pol a un any i mig de presó i 10.000€ d'indemnització

Pau Martínez

El passat 24 d'abril es va fer pública la sentència del judici d'en Pol, veí i militant del barri de Sants pels fets del desnonament del CSO La Carboneria. La jutgessa ha donat per vàlida la versió dels Mossos d'Esquadra i ha condemnat al santsenc a un any i mig de presó i 10.000 € d'indemnització. En la sentència la jutgessa dona per provat que l'acusat va realitzar el llançament d'ampolles de vidre, tot i que no menciona el resultat negatiu de les proves dactilars o l'absència de vidres a la fotografia de la detenció. La jutgessa reafirma la versió dels Mossos de què, durant la detenció, el santsenc va trencar el turmell a l'antidisturbis, i retreu al jove no donar explicacions de com es van produir les lesions de l'antidisturbis.

La víctima, de 31 anys i membre de la BRIMO, tampoc va saber donar explicacions sobre com s'hi havia produït la lesió.

Fonts properes a l'acusat que no ha volgut fer declaracions, afirmen que la sentència ha causat «perplexitat» i «sorpresa» i sobretot molta indignació. En els pròxims dies i segon les mateixes fonts informen que es recorrerà la sentència. Durant el judici la defensa de l'acusat ja va denunciar irregularitats perquè no es van acceptar proves gràfiques dels fets i rebutjar testimonis favorables a l'acusat.

El jove estava acusat d'atemptat contra l'autoritat i resistència amb lesions pels fets que van ocórrer durant la manifestació contra el desnonament del CSO La Carboneria al barri de Sant Antoni l'any 2014.

L'advocada defensora dels agents, malgrat demanar-ne l'absolució, va fer saber als tres jutges del tribunal que, abans d'iniciar-se la vista oral, s'havien consignat 9.000 euros en concepte d'indemnització. Una aportació de diners que podrà ser considerada com un element atenuant en la sentència.

Medicina complementària, alternativa o integral

A moltes de nosaltres ens sona el terme de medicina alternativa, sense tenir molt present què vol dir aquest concepte. Quan diem “alternativa”, al que ens referim és a substituir la medicina convencional per una de diferent. No obstant, la majoria de vegades que s'esmenta aquest terme es fa per parlar de medicines complementàries. La medicina complementària pretén anar més enllà de la convencional, que és una medicina al·lopàtica; utilitza ingredients actius o físics per a tractar o suprimir símptomes o processos patològics i malalties. La medicina integral és un paradigma en salut que pretén combinar la medicina basada en la ciència, i els seus avenços científics i tecnològics, amb diferents medicines complementàries i ancestrals. Aquest enfocament de salut tracta la persona com un tot, enfocant-se en promoure i restablir l'equilibri saludable de l'organisme més que en tractar la malaltia, emfatitzant la relació pacient-tractant. La principal aportació d'algunes d'aquestes teràpies i medicines és entendre la salut més enllà de la malaltia: entendre-la com una conseqüència propera o llunyana d'agressions o mancances al propi cos. La prevenció i la cerca de l'origen del malestar són elements determinants, ja que la malaltia és l'expressió d'un estat de desequilibri general del cos. A més, hi juga un paper important la subjectivitat de l'individu, ja que no totes les persones tenim els mateixos ritmes vitals, la mateixa constitució física, metabolisme o nivell hormonal.

Algunes de les teràpies i medicines complementàries

Acupuntura: És una branca de la Medicina Tradicional Xinesa (MTC) juntament amb el Chi-kung, la fitoteràpia, la dieta i Tui Na. És un tipus de medicina alternativa basada en l'estimulació de punts acupunturals de la pell del cos a través de mètodes diversos, com ara la penetració d'agulles fines o l'aplicació d'escalfor, pressió o llum làser. La pràctica i la teoria de la MTC no estan basades en el coneixement científic i l'acupuntura és considerada una pseudociència. Hi ha diverses teories de l'acupuntura basades en diferents filosofies, i les tècniques varien segons el país. S'utilitza sobretot per a l'alleujament del dolor, encara que també s'usa per altres afeccions. L'acupuntura generalment s'utilitza en combinació amb altres formes de tractament.

Aromateràpia: Fa servir material volàtil de plantes, coneguts com a olis essencials, i altres compostos aromàtics amb el propòsit d'alterar la ment de les persones, el seu estat d'ànim, les seves funcions cognitives o la salut. La metodologia d'aplicació pot ser ambiental, per respiració directa o a través de la pell amb massatges o fregues. L'aromateràpia vol ser un tractament preventiu pels efectes farmacològics directes dels olis essencials.

Cinesiologia: és l'estudi de moviment humà. Erròniament també se l'anomena quinesiologia o kinesiologia. Combina l'estudi dels components biològics del moviment humà incloent-hi l'anatòmic, el fisiològic, el neurològic, el bioquímic i el biomecànic. També estudia la relació entre la qualitat del moviment humà i la salut global de l'organisme humà. El coneixement teòric de la cinesiologia s'aplica a moltes àrees, incloent-hi la teràpia física, la teràpia ocupacional, la quiropraxi, l'osteopatia, la fisiologia de l'exercici, la teràpia del massatge i l'ergonomia. L'enfocament d'aquestes aplicacions pot ser terapèutic, preventiu o d'alt rendiment. Les aplicacions de la cinesiologia també poden incorporar coneixement d'unes altres disciplines com la psicologia, la sociologia, estudis culturals, l'ecologia, la biologia evolucionària i l'antropologia. Els camps interdisciplinars relacionats amb les habilitats motores, la recerca d'habilitats apreses que són grafonòmiques, per exemple, l'estudi del control de moviment d'escriure a mà i l'estudi del control motor en la parla.

Fitoteràpia: És l'ús de productes d'origen vegetal per la prevenció, la cura o l'alleujament d'una àmplia varietat de símptomes i malalties. Aquests poden ser ingerides de diverses formes: infusió, decocció, càpsules, maceració, olis essencials, etc. La base principal de la fitoteràpia són les plantes medicinals, aquells vegetals que contenen principis farmacològics i s'empren soles o combinades, com a prevenció o remei. L'ús i coneixement de plantes per guarir-se és un saber ancestral de totes les societats del món.

Naturopatia: És una forma de medicina no convencional que cerca equilibrar el funcionament de l'organisme amb mitjans considerats naturals: règim alimentari, higiene, hàbits, model de vida, fitoteràpia, massatges, exercici, etc. Forma part dels enfocaments no convencionals que s'anomenen «holístics». Aquells que es basen en la capacitat del cos per guarir-se, entenen el cos humà com un tot, cos, ment i esperit. La naturopatia cerca promoure l'autoguariment. Per això, doncs, cal considerar que és la mateixa persona qui se sana, basant-se en el fet que el guariment va “de dins cap a fora”.

Reflexoteràpia: Consisteix en l'aplicació de pressió amb el polze i els altres dits a punts dels peus o de les mans. Es basa en un sistema de zones i àrees reflexes que reflecteixen una imatge del cos als peus i les mans, amb la premissa que tot pressionant la zona reflexa s'aconsegueix un efecte benèfic en l'òrgan reflex. La Reflexologia ajuda a estimular les funcions orgàniques, contribuint a prevenir patologies i restablir la salut. És una tècnica manual mil·lenària. Fa més de 5000 anys ja es coneixia a l'Índia i a la Xina. Tot i que els peus i les mans són les zones més habituals on treballar les zones reflexes, també es pot fer a través de les orelles, i llavors rep el nom d'auriculoteràpia.

Teràpies Florals: Teràpies florals: La teràpia amb Flors de Bach és un conjunt de remeis de medicina alternativa inventat als anys 1930 pel metge britànic Edward Bach (1886-1936). La hipòtesi bàsica de Bach és que qualsevol malaltia corporal radica en un desequilibri mental. La seva teoria dualista preconitza un conflicte entre l'ànima immortal i la personalitat, la cura del qual necessita un indispensable reequilibri entre l'esperit i l'ànima per tornar a l'harmonia. Inicialment, Bach va descriure dinou estats de desequilibri de l'ànima que més tard va eixamplar a 38. Va associar als sengles estats de desequilibri una flor o una part d'una planta, que es marina al sol o es bull amb aigua, per a què transmeti les seves «vibracions» a l'aigua. Amb una dissolució extrema d'aquestes essències florals, comparable als mètodes de l'homeopatia, pretenia curar totes les malalties.

L'OBJECTIVITAT MÈDICA ¿des d'on venim i cap a on anem?

Maialen Urbistondo i Susanna Ruiz

Sota el lema de la neutralitat i la racionalitat científica, el model mèdic actual està plasmat com un constructe científic i objectiu, lliure d'implícacions polítiques, socials i culturals. Mitjançant una petita mirada retrospectiva, podem observar que el desenvolupament històric de les interpretacions mèdiques sobre els processos de salut/malaltia/atenció van lligats a diferents canvis sociopolítics, econòmics i culturals.

La medicina clàssica es va començar a construir a l'antiga Grècia i va ser transmesa i enriquida fins al renaixement. Aquesta medicina concebia que el cos estava format per quatre humors (sang, pituïta, bilis groga i bilis negra), el desequilibri dels quals donava lloc a les diverses malalties. A més, les causes dels desequilibris podien ser tres, i una d'elles era l'ambiental. Així, es reconeixia el context de la persona com a possible causa.

Entre els segles XVIII i XIX, es va anant construint i desenvolupant la cultura professional contemporània dels metges. Aquesta cultura, associada

a l'expansió de la governamentalitat de l'estat modern, va qüestionar les teories de casualitat ambientalistes i el valor de l'observació etnogràfica de la medicina clàssica. A partir d'aquest moment, el coneixement es va anar allunyant de l'experiència clínica quotidiana i de la subjectivitat del pacient, posant el focus en els òrgans i l'exploració dels cossos, sota la construcció del paradigma de medicina científica i objectiva. Podríem dir que aquest és un punt d'inflexió en la història de la medicina, ja que aquesta nova interpretació de les malalties ha anat situant aquesta ciència com quelcom sagrat, construint un discurs vertader fins a aconseguir identificar-se com l'única manera d'abordar la malaltia, legitimada tant per criteris científics com per l'estat.

La construcció de la ciència mèdica va comportar canvis substancials, com la reproducció de relacions de poder entre metge i pacient, l'estatus social dels metges i el significat de les institucions sanitàries en la societat actual. Aquesta transició des de la medicina com a pràctica local fins a la biomedicina científica i experimental, no és un canvi sobtat, sinó un llarg i complicat procés

construït dins del desenvolupament de l'estat liberal i el procés històric de la medicalització.

Situant-nos en el context actual, sota el paradigma de la veritat absoluta, la neutralitat, la racionalitat i l'objectivitat, la medicina s'ha convertit en una eina de control social. D'una banda, aspectes cada vegada més amplis són fruit de preocupació; l'estudi i el control dels nostres cossos està present al llarg de la vida, començant abans del naixement fins a la mort. Això comporta estar immerses en la medicalització de la vida quotidiana, convertint processos físics i emocionals intrínsecs de l'ésser humà en problemes mèdics. D'altra banda, actualment el manteniment de la salut s'ha convertit en un producte de venda; dins d'una lògica econòmica del sistema capitalista i la necessitat de controlar el risc de possibles malestars o malalties, cada cop més s'utilitzen mitjans institucionals per difondre hàbits saludables establint uns criteris de comportament i normalitat, i regular així les conductes de la població. Podríem dir que aquesta ideologia neoliberal d'autodisciplina perpetua l' statu quo estructural que ajuda a mantenir algunes malalties.

Mitjançant aquest petit anàlisi històric retrospectiu, podem observar que el discurs hegemònic de la medicina moderna ha anat obviant la subjectivitat i el context del pacient per centrar-se en l'exploració dels cossos, i l'anàlisi de cèl·lules i molècules. Tota aquesta concepció del cos humà està instaurat dins d'una estructura política capitalista, i seguint la lògica del rendiment, se l'arriba abordar com si d'una màquina es tractés. Dins d'aquesta ideologia que s'encarna a les nostres vides com una manera de ser i estar al món, no hi ha espai per l'expressió de les vulnerabilitats i emocions, ni per posar de manifest les conseqüències que té l'entorn en el nostre propi cos.

Considerem que és necessari observar la cultura mèdica com una estructura sociocultural, econòmica i política: una estructura que ha sigut construïda i que exerceix poder i control cap als nostres cossos. Dins d'aquest joc de paraules, considerem necessari posar al centre de la pràctica clínica i de la quotidianitat la subjectivitat de les persones, escoltar les seves narratives i observar els cossos com agents polítics amb capacitat de subversió i transformació.

Capitalisme, emocions a bon preu

Salut Entre Totes

T'has parat a pensar detingudament com influeix el sistema capitalista en el nostre estat emocional i en les relacions socials que establim amb el nostre entorn? Com el màrqueting ens porta a uns estils de vida tan poc saludables i com la indústria farmacèutica es beneficia d'això? El sistema capitalista ens confon, ens estimula a un ritme de vida insà i deteriora considerablement les relacions que establim amb l'entorn, promovent l'individualisme i la competitivitat.

Una quarta part de les visites al Centre d'Atenció Primària estan relacionades amb l'ansietat, la depressió i els símptomes físics d'origen emocional (síntomes gastrointestinals, dolors de cap, alteracions menstruals, contractures musculars, "pell atòpica"...). No hi ha dubta que, en un gran nombre d'ocasions, aquesta simptomatologia està associada a l'estrès, a la inseguretat laboral, la insatisfacció amb el lloc de treball i la precarietat. Passar-nos tant de temps de la nostra vida en un entorn que no ens satisfà mai pot portar bones conseqüències: només cal pujar al metro a les 7 del matí i mirar a la cara de qualsevol de les persones que es dirigeixen al seu lloc de treball per adonar-se que alguna cosa no va bé. El sistema sanitari actual promou un abordatge biologicista i fragmentat de l'individu i deixa de banda la perspectiva biopsicosocial d'aquest. En un sistema sanitari que tingués com a objectiu la salut de l'individu i de la comunitat, quan algú acudís a un centre sanitari a buscar ajuda per millorar un malestar físic o mental, es realitzaria una valoració integral que abastaria el benestar emocional i l'entorn social que rodeja a la persona per poder empatitzar millor amb la molèstia que les ha portat a la consulta.

L'atenció del Sistema Sanitari que tenim actualment està limitada per

múltiples factors, destacant el limitat temps que s'inverteix per pacient en les visites i la gran influència de la indústria farmacèutica, fins al punt d'arribar a medicalitzar i patologitzar problemes de la vida quotidiana que podrien resoldre's amb una bona xarxa de suport mutu o amb coneixement de la cultura sanitària popular.

El màrqueting i la publicitat empenyen a la població a un ritme frenètic de consum, mutilant la nostra autoestima i el nostre benestar mental. Però també per aquesta mutilació la indústria farmacèutica té la solució: ingents quantitats de psicofàrmacs per poder continuar amb la roda de producció-consum que per a nosaltres tenen preparada. Dels 15 fàrmacs més dispensats 3 són benzodiazepines (ansiolítics i hipnòtics). En quin moment de la nostra vida tenim un espai per compartir sentiments, emocions i malestars? Des de petites se'ns condiciona a pensar i sentir d'una determinada manera i a complir amb uns rols establerts. Ja des de petites se'ns inculquen valors de consum, cada vegada a edats més primerenques. Només cal comparar els parcs/places dels nostres barris fa uns anys i ara per adonar-se que moltes nenes ja estan més preocupades de la seva nova tablet que en establir relacions d'amistat.

Està clar que l'interès econòmic del sistema està molt més per sobre que l'interès pel benestar social. Ens presionen a portar un estil de vida que es pot cataloga de qualsevol cosa menys de saludable, i menys encara pel que fa a salut emocional es refereix. Volem destacar la necessitat de promoure l'autogestió de la diversitat mental de la comunitat a través d'un bon teixit social que ens proporcioni els recursos emocionals i el suport necessari per poder fer front als condicionants del sistema. No podem considerar-nos sans si la nostra societat no ho està i la nostra societat capitalista dista molt d'això.

Fer del malestar una arma o la vulnerabilitat com a resistència política

Doctor: Per molt intens que sigui, no t'espantis, aquest dolor no et matarà.

Pacient: No tinc por a la mort sinó a la vida...

Ranna

Quan ens trobem malament, tan malament que el nostre estat i la normalitat anterior ja no són compatibles, el poder mèdic entra en escena. Una de les conquestes històriques del capitalisme ha estat reduir el malestar a una qüestió purament mèdica. D'aquesta manera malestar i sistema han pogut mantenir una relació funcional. Sota el control mèdic, el malestar opera com a mecanisme d'alienació i és reconduït eficientment per tal de sostenir les lògiques de producció i reproducció del capital. La medicina ens diagnostica, medica i rehabilita perquè puguem ser productius altra vegada, sense preguntar-se per l'origen i context sociopolític del nostre malestar. Ara bé, no tots els malestars poden ser reorientats d'acord amb els interessos del sistema i llavors el capitalisme entra en contradicció amb la vulnerabilitat inherent dels nostres cossos. Quan aquesta situació es dona, les pacients som llençades a una normalitat que se'ns presenta inhabitable, hostil i confronta permanentment. A través del poder mèdic, que és per sobre de tot un poder de definició, se'ns responsabilitza – via diagnòstic- de la nostra situació personal i se'ns culpabilitza per tenir un cos que no és capaç de suportar les condicions d'explotació capitalista.

Però nosaltres, les pacients sense paciència, sabem que el dolor no s'origina en el cos, sinó que es dona en el cos. Per al poder mèdic el malestar és el símptoma que indica un problema de salut. Per a nosaltres la salut és una entelèquia; la malaltia, en canvi, és la

realitat objectiva de la gestió de la vida sota aquesta norma. Així el malestar és, en última instància, l'única forma sota la qual la vida és possible en el capitalisme i no l'efecte d'un accident corporal o una diversitat morfològica per se. La malaltia és la resistència política de la vida contra el capitalisme. El dolor és el crit desesperat d'un cos que intenta viure una vida impossible de viure. La fatiga és la vaga salvatge dels cossos portada fins a les últimes conseqüències. La bogeria és l'única aprehensió coherent d'aquesta realitat absurda. En definitiva, el malestar és la praxi política, terriblement consegüent, de la carn contra l' statu quo actual.

Però quina és la revolta dels cossos trencats? Fer del malestar la nostra matèria primera. Polititzar el malestar significa despullar el dolor de les seves formes mèdiques per a poder mostrar el seu caràcter polític. Buscar les seves causes en l'organització social de la vida en lloc de localitzar-les en el grau de desviació respecte a la norma biològica dels cossos. Però en aquest procés de resignificació no podem oblidar el seu caràcter sensible. El dolor és, i serà sempre, insuportable. En aquest sentit caldrà repensar formes de lluita sostingudes, lluites que valguin la pena ser viscudes en el seu caràcter sensible. Perquè aquesta vulnerabilitat que ens uneix és també diversa i no exclou –ni violenta- igual a totes. Des d'aquesta diferència irrenunciable el repte serà construir un lloc comú de resistència contra aquest sistema que ha portat l'extracció de plusvàlua fins a nivells que aviat cap cos humà podrà suportar.

MEDICINA COMPLEMENTÀRIA

per tenir a casa

Farigola

És el remei natural pels constipats. A més, afavoreix la digestió, la circulació i el sistema nerviós. Enforteix, desintoxica i estimula l'organisme en general. En infusió, s'utilitza per tractar la faringitis, la bronquitis i la tos. La seva acció antibacteriana, antisèptica, diürètica, antiespasmòdica i expectorant ja fa molts mil·lennis que està reconeguda. Parts útils: fulles i flors.

Oli essencial d'Arbre de te

Té propietats fungicides i cicatritzants. Té una gran quantitat d'usos possibles. Es poden afegir unes gotes al gel de dutxa per la dermatitis i les infeccions ginecològiques. També, afegint unes gotes al xampú, serveix contra polls, llèmenes i caspa. En zones amb acne, asseca ràpidament els grans i amb argila verda redueix la inflamació. Per les picades d'insectes alleuja la picor.

Àloe Vera

Aquesta planta té molts més beneficis a més d'ajudar a reduir la inflació i el dolor de les cremades. Beguda en suc, és alcalinitzant i ens ajuda a regular el PH del nostre cos per a evitar les malalties, a més d'ajudar a desintoxicar el fetge gràcies als seus fitonutrients i gran poder hidratant. També ajuda a prevenir la caiguda del cabell, ja que el fa créixer més fort, i a reduir la caspa. Normalment se n'usa el gel, però la part groga de sota la pell de les fulles també és beneficiosa en casos d'estrenyiment, ja que té efectes laxants.

Camamil·la

És protectora de l'aparell hepato-biliar per posseir, entre els seus elements, patuletina. És molt bona per reduir el colesterol. Molt recomanada, a més, per calmar nervis i ansietat, símptomes mensuals i premenstruals. També pot preparar-se una infusió de camamilla ben carregada i aplicar-la sobre la pell ferida, o amb grans, en forma de compreses, ja que és molt bon desinflamatori local. El glopeig de camamilla alleuja els dolors dentals i les nafres bucals, ja que és desinfectant i antiinflamatori. Els banys de seient poden alleujar les hemorroides. No es recomana el seu ús intern en excés, ja que pot provocar vòmits.

Crema de Calèndula

Té efectes hidratants, cicatritzants i antisèptics. Ajuda a curar les nafres, i s'acostuma a utilitzar per a pal·liar les irritacions que pateixen els nadons a causa dels bolquers. També calma la picor de les picadures d'insectes. L'oli essencial d'aquesta flor també és un bon remei per a reduir les molèsties produïdes per fongs vaginals.

Nabius vermells

El seu alt contingut en vitamina C i polifenols antioxidants fa que els nabius vermells tinguin un efecte bactericida important. El seu consum està recomanat per a mantenir els nivells de colesterol adequats, ja que tenen un efecte antioxidant molt alt i contribueixen a la millora del sistema cardiovascular. Un dels seus usos més coneguts és la prevenció d'infeccions urinàries i l'alleujament dels seus símptomes. També ajuden a mantenir el sistema immune sa.

Oli d'onagra

És un gran aliat contra els dolors mensuals, o aquells dolors que afectin la zona abdominal. Té una alta concentració d'àcids grassos omega 6, que ajuden a regular també problemes de la pell com ara eczemes o acne. Es pot consumir oralment en càpsules, i també aplicar de forma tòpica a les zones afectades de la pell. També ajuda a reduir els nivells de colesterol "dolent" (LDL) i la hipertensió.

Oli d'hipèric

L'hipèric o herba de sant Joan té un efecte beneficiós per a regular l'estat d'ànim en estats de depressió lleu o distímia. En format oliós, és antiinflamatori i cicatritzant. Se'l coneix com "oli de cops" per ajudar precisament a curar les ferides, especialment les cremades, i prevenir la formació de blaus. Cal anar amb compte amb el seu consum, però, si s'estan prenent anticonceptius (inhabilita l'efecte d'aquests) o ens hem d'exposar al sol durant força estona.

Gingebre

Aquesta arrel és molt beneficiosa per al nostre cos, ja que té propietats digestives, antibacterianes, antiinflamatòries, circulatòries i energitzants. Malgrat el seu gust intens, ajuda a evitar el vòmit i els marejos. És un remei contra la indigestió, minimitza la congestió derivada dels refredats i és un bon analgèsic per al dolor d'articulacions. És també un bon antifúngic i redueix els dolors mensuals.

Cua de Cavall

Aquesta planta és molt rica en sílice. Facilita la consolidació de les fractures òssies. Millora la flexibilitat dels tendons i contribueix a la seva protecció durant els esforços esportius sostinguts (colze de tenista). La seva principal propietat és remineralitzant i astringent, cicatritzant, diürètica i hemostàtica. S'usa en el tractament de la desmineralització: consolidació de fractures, reumatisme, osteoporosi, raquitisme, lesions òssies, tendinitis i dolors articulars (reconstrucció dels cartilags). Com a diürètic s'usa en: albuminúria, infeccions urinàries, cistitis, ureteritis, uretritis, oligúria, urolitiasi, hiperazotèmia, hiperuricèmia, gota, hipertensió arterial, edemes, i sobrepès acompanyat de retenció de líquids. Com a astringent, a hemorràgies, epistaxi, hematúria, metrorràgies o dismenorrea. A més, el seu ús està indicat en astènia, convalescència i anèmia. En ús tòpic: ferides i ulceracions dèrmiques, bucals o corneals, blefaritis, conjuntivitis, faringitis, dermatitis, eritemes, pruija, vulvovaginitis... Està contra indicat per a embarassades.

Til·la

Té altres propietats a més del conegut efecte calmant i tranquil·litzant. És expectorant presa en infusió, així com antiinflamatori i analgèsic, amb el que és una bona aliada en època de refredats i gripes. És diürètica, fa augmentar la sudoració (beneficiós quan calgui eliminar toxines) i va bé per a casos d'indigestió i diarrea.

DE SANTS AL MÓN

Laos, un país del Mekong

El riu Mekong, columna vertebral de Laos | Foto: Boga

Boga

La meva arribada a Àsia va ser un xoc cultural, m'estava desprenent del caliu caribeny per començar a treballar mig any a la terra dels Lao, on la meva ignorància o racisme em feia imaginar una gent estricta, ensinmada en treballar. Ràpidament es van encarregar de desmentir-ho: els tècnics de l'oficina passaven els dies jugant al bingo, caçant perdius

i bevent l'omnipresent BeerLao al pati de la caseta que ens servia d'oficina. Lamentablement la majoria d'estrangers han vist històricament aquesta actitud com simple vagància, res més lluny de la veritat. Des de la meua perspectiva, es tracta de gent que ha resistit els valors occidentals de competitivitat, enriquiment individual i vides empresonades a oficines en pos d'una vida on la comunitat ho és tot.

Un gran company de viatge va ser el riu Mekong, el mateix que la propaganda Americana s'ha acarnissat a relacionar amb la violència que van sembrar al Vietnam. Del que no et parlen les seves pel·lícules és de la guerra secreta que va aconseguir-l'hi a Laos el nefast títol de país més bombardejat del món, les conseqüències del qual encara segueixen devorant centenars de vides anualment. Però resulta que el Mekong és

molt més, surt a la bandera del país i no en va, doncs el govern sap que és la columna vertebral que travessa la nació formant l'única identitat col·lectiva que uneix les Lao i les altres 49 ètnies.

Llavors, en comptes de parlar d'alguna anècdota graciosa on acabo fent el ridícul, prefereixo utilitzar aquestes línies per a netejar la imatge d'aquest riu. El primer que em ve al cap per a aconseguir-ho, és el Bon Ak Phansa, una festivitat que, per casualitats de la vida, vaig tenir el plaer de gaudir en companyia de gent Lao a Luang Prabang, la capital cultural.

Durant el matí et perds per l'arquitectura monàrquica dels carrers de la ciutat que, per l'ocasió, han decorat amb figures fetes de fusta i paper maixé. Penses: «d'acord, està bé, però tampoc és que em causi furor», el que no t'esperes és l'entrada en escena de la lluna plena, doncs acabada l'estació del monso, els monjos surten del retir que ha durat mesos i alliberen l'excés d'energia acumulada contra uns tambors gegantins repartits per tots els temples de la ciutat. Aquest ritme frenètic crida als carrers a una marabunta de gent les cares de les quals es veuen il·luminades per l'alegria, la

lluna i les espelmes que estaven ocultes dins la decoració.

Mentre els veterans de la família es dediquen a veure quan em rendeix de fingir que el picantíssim menjar no m'afecta, al costat del terrat marxen milers de persones que no tan sols carreguen farolets, doncs pel que m'expliquen, cada barri ha fet una embarcació de fusta, paper maixé i espelmes amb forma de Naga, les serps espirituals que poblen el riu, les quals pretenen accontentar amb aquests vaixells-ofrena. Abans de poder apropar-me a la riera em regalen un lotus, del que se'm acut descriure com una decoració floral amb espelmes i encens.

Arribats al moment, se't cau el cul a terra, estàs a la riera on s'organitzen per baixar les embarcacions a crits per escoltar-se per sobre dels tambors que han accentuat la seva presència. La resta de gent està deixant els seus lotus al Mekong, que ja baixa il·luminat per les ofrenes dels pobles que viuen riu amunt. Poques imatges he vist que representin tan purament i amb tanta màgia una idea, una comunitat unida en la seva diversitat, no sols entre els seus membres, sinó també amb el riu.

VIDES DE BARRI

Entrevista al Josep "Pepe" Salinas

Sònia Roncero

Tot i que el Pepe viu a L'Hospitalet, ha fet molta vida a Sants. Com ell mateix comenta, "dormo i menjo a L'Hospitalet, però visc a Sants". De fet, el Pepe forma part del primer grup de persones que es van involucrar en la creació del Centre Social Autogestionat de Can Vies l'any 1997. Abans, però, ja passava els dies a Sants. Va ser membre del CAU de Badal, on va rebre una educació "lliberal i laica". També dedicava el temps dels dissabtes a la Hamsa, abans de l'existència de Can Vies.

El Pepe recorda els inicis del centre. Un cop "rentada la cara

a l'edifici", van aconseguir que fos un espai de molta germanor entre tots els col·lectius i persones que hi formaven part. Incloent-hi també les independentistes i les anarquistes, que estaven unides, a diferència del que passava a altres barris. També ens explica que, en un inici, la distribució de Can Vies era diferent. Això feia que hi hagués més problemes de sorolls per la Cafeta, per exemple. Tampoc existia la zona de la capella o ermita; no calia un espai per a concerts perquè ja existien espais a altres ubicacions. El Pepe formava part d'un dels col·lectius dels primers anys, La púa, que s'encarregava de la cafeta i d'organitzar passis de vídeos i xerrades.

Actualment, segueix sent participant actiu de les assemblees i activitats del CSA. No forma part de cap col·lectiu, però no dubta en oferir la seva ajuda quan cal; com a "persona activa i cul inquiet", sempre està disposat a donar un cop de mà i col·laborar amb Can Vies.

Malgrat no haver viscut mai a Can Vies, el Pepe ens recorda que a l'escala de l'habitatge encara hi queda com a testimoni dels anys que hi ha passat, una estelada feta per ell. Ens confessa que li agradaria que Can Vies fos un lloc de trobada per a totes les veïnes del barri que tenen inquietud per a canviar les coses; un espai per a relacionar-se i compartir idees, lluites i victòries.

Anuncia't a La Burxa!
i col·labora amb la comunicació popular i autogestionada!
★
Escriu-nos a laburxa@gmail.com

lacol
COOPERATIVA D'ARQUITECTES
WWW.LACOL.ORG
C/CICERÓ 5, SANTS · 931720677
info@lacol.org

Taverna
La burxa
- carrer Vallespir, 23 - Sants -

CASAL DE JOVES DE SANTS
ACROIOGA / dilluns de 20h a 21:30h
ESPERANTO / dilluns de 20:30h a 22h
DANCEHALL / dijous de 20h a 21h
IOGA / divendres de 10h a 11h
Ubicació:
Carrer Violant d'Hongria amb Alcolea
08014 Barcelona
CJS
CASAL DE JOVES DE SANTS

DE LES RUINES FLOREIX CAN VIES
CAFETA OBERTA
DIJOUS I DIVENDRES
18 A 22:30H
COL·LECTIUS I TALLERS:
COMISSIÓ ANTIREPRESSIVA ABS
LA TRAMA FEMINISTA
JOVENS TERRES DE L'EBRE
LA GUERYA (AUTOGESTIÓ DELS MALESTARS I LA CURA)
MÚSICS CAN VIES
LA BURXA
TALLER ARTS ESCÈNIQUES
TALLER ARTS MARCIALS
NEGRES TEMPESTES
GRUP DE COSTURA NIU D'ARANYES
C/JOCS FLORALS 40-2 | MÉS INFO: WWW.CANVIES.ORG

LLIBRES

Descentrar la mirada para ampliar la visión.

Reflexions en torn dels moviments socials des d'una perspectiva feminista i antirracista

de Florencia Brizuela González i Uriel López Martínez

Editorial Descontrol

Pensar que el racisme és un problema exclusiu d'unes quantes persones que són intolerants a la diversitat ètnica i cultural és un error; ja que això tan sols és una part de la història molt més àmplia

i complexa. Una on el capitalisme, el colonialisme i el patriarcat són producte d'una mateixa lògica, que s'ha encarregat de dividir el món entre centres i perifèries, generant la sensació que en aquest planeta hi ha vides que tenen més valor que altres.

Molt més perillós és suposar

que les persones que caminen per l'esquerra i que habiten els espais activistes estan exemptes de reproduir aquest pensament excloent i opressor.

És per això que aquest llibre us convida a revisar moltes pràctiques i discursos generats en l'interior dels moviments socials, per a qüestionar de

forma radical els fonaments d'aquest sistema.

Cal fer autocrítica i revisar els mateixos privilegis que fan que reproduïm els discursos i pràctiques de la "majoria" visible blanca i que ens impedeixen ampliar la nostra visió tenint en compte la bella i crua diversitat.

La festa dels 20 anys

Sònia Roncero Tomás

7 d'abril de 2018, 12:00 del migdia. Les més valentes lluiten contra la pluja i s'acosten a Can Vies per al vermut. L'excusa? **La festa d'aniversari de La Burxa.** Ja fa vint anys des de la primera publicació. Vint anys, més de dues-centes edicions i moltíssimes persones involucrades i representades.

Durant el vermut, les més curioses s'acosten a l'exposició de les portades més rellevants d'aquests 20 anys mentre gaudeixen de la música dels **PD's Rebel Culture.** Entre birra i vermut, llegeixen titulars com "Desconeixement i oposició a l'inici del Fòrum", "Es suspèn el desallotjament de Can Vies" o "La Burxa celebra el número 100".

L'olor de la fideuà vegana acull a tot un grup de persones amb gana i ganes de festa. Amics i amigues, veïns i veïnes i participants de cursos de La Lleialtat que aprofiten per descansar es troben en aquest espai. **La Gallina Nauseabunda** amenitza l'hora del cafè, mentre algunes fan l'estiu a la parada de la Pongo Party.

A mitja tarda **DJ Lotine** comença a animar l'ambient. A mesura que Can Vies s'omple, l'aigua de València es buida. Enmig de la celebració, som testimonis de retroba-

ments entre velles amigues, antigues companyes d'escola, ex-col·laboradores del diari i noves incorporacions i, fins i tot, entre desconegudes que, més que retrobar-se, es troben per primera vegada. Som ja més de 100 persones quan, tot just després del brindis de celebració, bufem les espelmes del pastís i us donem les gràcies per haver celebrat aquest dia amb nosaltres.

Per molts més anys, més portades i més festes com aquesta.

Per molts més anys burxant!

AVUI FA 20 ANYS

ES REVIFA LA LLUITA VEÏNAL
Francesc Osán, persona Non Grata

El passat divendres 8 de maig un grup de veïns i veïnes del c/ Badal van tallar el trànsit d'aquest carrer a l'alçada del pont de Badal (prop de la Zona Franca). La concentració, a la qual assistiren unes 150 persones, forma part de la campanya de la Coordinadora "Cobrim el Cinturó", i significa una represa de les mobilitzacions veïnals després que les converses amb l'Alcaldia quedessin aturades pel desinterès de l'administració. La concentració anava presidida per una pancarta amb el lema "El cobriment és possible", i els manifestants portaven cartells contra la pol·lució, així com lemes convidant a la dimissió de Joan Clos (Alcalde de Barcelona), i de Pere Alcover (Regidor del Districte de Sants-Montjuïc). En paraules dels portaveus de la Coordinadora, d'ençà de l'època Maragall tots els polítics han promès cobrir el cinturó i després s'han fet enrera.

LES MANIOBRES ESPECULATIVES ACABEN AMB LA CTRA. DE SANTS
L'instal·lació d'un Burger King, l'última provocació

Durant els últims anys, la carretera ha estat experimentant canvis importants d'acord amb el projecte de convertir-la en uns grans magatzems horitzontals. Tal situació converteix la zona en un imàn que atreu tota mena de carronya immobiliària. Una de les actuacions especuladores es localitza al c/Creu Coberta entre Llobet i Joanot Martorell.

L'empresa Datar (amb seu al c/ Paris 129) ha comprat la primera finca aprofitant la Llei Boyer, segons la que els llogaters de 4ª generació perden qualsevol dret. Així, la Ferreteria Pagès tanca les portes després de 100 anys. Amb l'altre finca, l'empresa Datar va portar a judici la Joguineria allà instal·lada, que es va resoldre a favor dels llogaters. Però Datar vol continuar pre-sionant, tot i que la botiga té dret a lloguer 7 anys més. Ens preguntem per a què tan interès per fer fora dues petites botigues. Doncs bé, s'hi vol instal·lar un Burger King, coneguda cadena de Fast Food (o menjar porqueria).

HORES EXTRES POLICIALES?

No se sap del cert, però hi ha indicis que apunten que el Cos Nacional de Policia es dedica a fer grafitis a les parets del barri per acabar d'arrodonir la feina. Així, fonts que prefereixen conservar l'anonimat per si de cas, han informat que el passat 21/4 eren pels voltants del c/Llobet fent pintades contra l'atur i la precarietat i van ser sorpresos per un cotxe oficial de la policia i un ford fiesta blau amb un agent uniformat. Amb la pre-sència policial, van marxar del lloc, però, amb les presses, van deixar un spray de pintura de color negre. Mitja hora més tard, al mural de la façana de l'HAMSA, on s'hi llegia "Kanya als maderos", s'havia tatxat "Kanya" i pintat amb spray negre: "Okupas: a los maderos le vais a chupar la polla", però no amb massa habilitat, ja que les dues últimes paraules van ser escrites sobre la vorera. A més, sobre una pintada del c/Llobet contra l'atur i la precarietat, van escriure: "A la cárcel". D'altra banda, aquestes últimes setmanes han aparegut per tot el barri pintades d'inclinació nazi, en les quals sota l'esvàstica, apareixen les inicials ANS.

NEIX ARTRITIS
Artritis és el nou i primer fanzine del taller d'artistes autogestionats/des (col·lectiu Art Apart) del CSA HAMSA. Està enfocada sobretot al còmic, tot i que està oberta a tot tipus d'expressions artístiques. Artritis pretén ser un projecte autogestionat, anticomercial i que desperti el cantó artístic/artritic de les persones.

Sarau i més

Recursos ecològics i sostenibles

- Vaixella biodegradable
- Gots reutilitzables

C. de l'Elisi, 17. Molt a prop del Casinet d'Hostafrancs. Tel. 93 422 11 80

www.sarau.cat

Pizzeria Ristorante Putxinel·lis

Menú migdia 10,90€
Menú pizza 8,50€

Carrer de Salou, 23. 080014
Tel. 936112485 - 616807668

Horari: de 13.30 a 16h i de 20.30 a 24h
Dilluns tancat tot el dia - Dimarts matí tancat

www.restaurantepubnells.com

EL TEU BARRI, LA TEVA COLLA

CASTELLERS de SANTS

www.borinots.cat

COL·LECTIUS DEL BARRI

ASSEMBLEA GROGA DE SANTS

Assemblea de la comunitat educativa.
assembleagrogasants.blogspot.com
assembleagrogasants@gmail.com
@AssGrogaSants

CASTELLERS DE SANTS

Assajos dimarts i divendres.
borinots@borinots.cat
Local d'assaig: Escola Jaume I.
C/ Comtes de Bell-lloc, 86

COOPERATIVA DE CONSUM PANXA CONTENTA

Grup de consum crític
Dijous de 19h a 22h
panxacontenta.wordpress.com
coope.espai.obert@gmail.com

FEM FRONT AL TURISME A SANTS

Comissió de l'ABS per afrontar la massificació turística a Sants
http://frontturisme.sants.org
frontturisme@sants.org

GRUP D'HABITATGE DE SANTS

Col·lectiu pel suport mutu davant les problemàtiques d'habitatge
https://www.facebook.com/GrupHabitatgeSants
Diumenges a les 16h.
Pl. Joan Corrades

HORTET DE LA FARGA DE SANTS

Noguera Pallaresa 27, persiana metàl·lica
hortetdelafarga@gmail.com
Estiu: diumenges a la tarda
Hivern: diumenges al matí

LA TROCA

Escola Comunitària de Formació Permanent als barris de Sants.
https://latrocasants.org
hola@latrocasants.org
espaicofope@gmail.com
C/ Olzinelles, 31

LA PAH

Plataforma d'afectats per la hipoteca.
Acollida i Assessorament col·lectiu: dilluns 18h
Perr confirmar Assemblea de PAH Barcelona dimarts 18h (atenció a estudiants: dilluns a les 17:00 al local)
apahdebarcelona@gmail.com
c/ Leiva, 44

SANTS. TV

Televisió comunitària de Sants
http://sants.tv
contacte@sants.tv

UNIVERSITAT LLIURE A SANTS

http://sants.unilluire.cat
unilluire@gmail.com

Can Batlló

C/ Constitució, 19
C/ 11 de juny de 2011

Espai veïnal autogestionat
Dilluns a dijous de 10h a 13h i de 18h a 21h
Divendres de 10h a 13h i de 18h a 22h
Dissabtes de 10h a 21h
https://www.canbatllo.org/
@CanBatllo

CENTRE DE DOCUMENTACIÓ DELS MOVIMENTS SOCIALS

Arxiu de documentació dels moviments socials
Dilluns, dimarts i dijous de 17h-19h
http://arxiu.laciutatinvisible.coop/
arxiudelaciutat@gmail.com

ESPAI ARTS

Col·lectiu d'artistes
Dijous de 10:30h a 13h
@ArtsCanBatlló

ESPAI COMUNITARI DE FORMACIÓ PERMANENT

Projecte d'educació de persones adultes. En construcció col·lectiva.
espaicomunitariformaciopermanent.wordpress.com
espaicofope@gmail.com
@aprendreXviure

FUSTERIA COL·LECTIVA

Taller de fusteria comunitària
Taller obert: dilluns de 10h a 13h i de 16h a 19h
Taller comunitari: dimarts de 10h a 13h i de 16h a 19h

LA NAU

Espai familiar
Actualment tancat per obres d'acondicionament pel fred
lanauespafamiliar@gmail.com
@La_Nau

MALABARISTES INEXTREMIS

Taller de malabars
Dimecres de 18h a 20:45h

ROCÒDROM

Obert dilluns dimecres i divendres de 18h a 21h
Neteja col·lectiva dimarts de 18h a 21h
Dones escaladores dimecres de 10h a 13h

TALLER COL·LECTIU D'INFRAESTRUCTURES

Taller d'infraestructures col·lectiu
Dimecres de 10h a 13h i dissabte de 10h a 14h

TALLER OBERT DE MOBILITAT

Espai d'autoreparació de vehicles
Dimecres i dijous de 17h a 20h
Divendres 10h-13h

Casal Independentista de Sants

C/ Muntadas, 24

De dilluns a divendres de 18h a 23h
https://cis-jaumecompte.cat
@cis.jaumecompte
contacte@cis-jaumecompte.cat

ARRAN SANTS

Organització juvenil de l'esquerra independentista
http://arran.cat/
sants@arran.cat
@ArranSants

COLLA BASTONERA

Grup de cultura popular
https://collabastonerasants.wordpress.com
collabastonerasants@gmail.com

ENDAVANT SANTS

Organització Socialista d'Alliberament Nacional
http://www.endavant.org
@EndavantSants
expansio@endavant.org

PUNT D'INFORMACIÓ LABORAL

Assessorament laboral
Dilluns de 18:30h a 21h
COS Barcelonès

Centre Social de Sants

C/ Olzinelles, 30

Associació de veïns i veïnes de Sants
Dilluns a divendres de 10h a 13h i de 18h a 21h
www.centresocialdesants.org
csocialsants@gmail.com

ASSEMBLEA SALVEM LES PENSIONS

Espai de defensa del sistema Públic de pensions
Dimecres de 18:30h a 20:30h
salvemlespensions.wordpress.com
salvemlespensions@gmail.com
@Salvemlespensions

Casal de Joves de Sants

C/ Alcolea cantonada
C/ Violant d'Hongria

@casaljovesants
casaljovesants.wordpress.com
casaljovesants@gmail.com

CSA Can Vies

C/ Jocs Florals, 40

Assemblea dimecres a les 19h
Kfeta dimarts i dijous de 18h a 22h
https://canvies.barrisants.org
canvies@gmail.com
@SomCanVies

ACCIÓ LLIBERTÀRIA SANTS

Adherida a la Federació Anarquista de Catalunya (FAC)
Dimecres a les 19:30h a Can Vies
acciollibertariasants@riseup.net
@AccLlibSants

JÓVENS DE LES TERRES DE L'EBRE

Col·lectiu per la defensa del territori
Dijous a les 20h
jovensebre.blogspot.com.es
@Jovens_Ebre
jovensebre@gmail.com

LA BURXA

Periodic de comunicació popular
Primer dimarts de mes a les 21h
laburxa@gmail.com
@laBurxa

LA GUERXA

Espai de salut
Dilluns a les 20h
@LaGuerxa
espaisalutcanvies@gmail.com

NEGRES TEMPESTES

Col·lectiu llibertari per l'alliberament dels pobles
http://negrestempestes.cat
negrestempestes@gmail.com

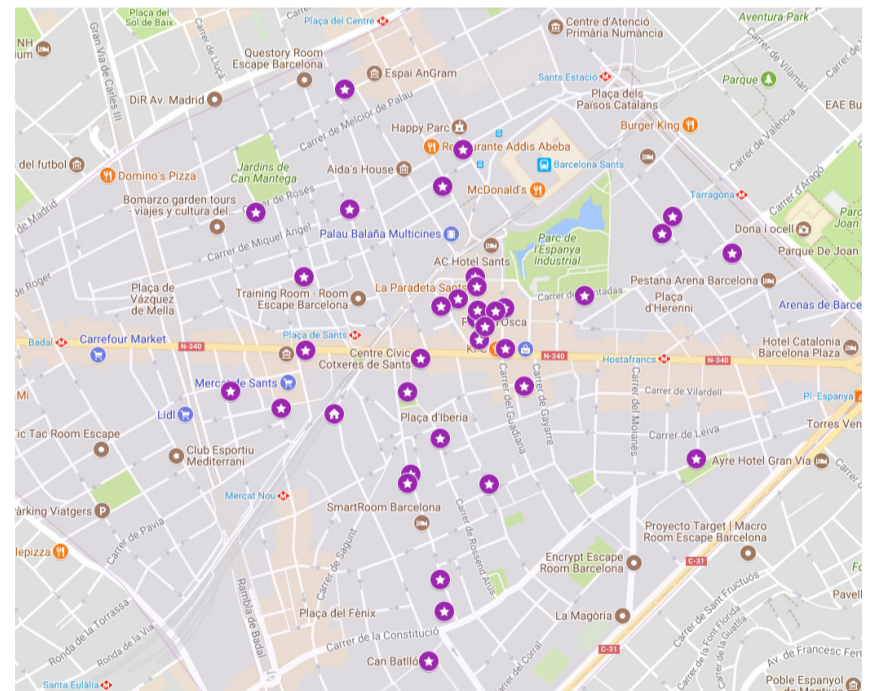
La Lleialtat Santenca

C/ Olzinelles, 31

Espai per a usos veïnals cooperatius i de cultura popular.
https://www.lleialtat.cat/
info@lleialtat.cat

Vols saber on pots trobar el diari de la Burxa?

Escaneja aquest codi i entra al nostre mapa de Distribució!

Periòdic de comunicació popular de Sants i barris veïns
3.000 exemplars | Distribució gratuïta

la Burxa
la fem entre totes... participa!

www.laburxa.org

La Burxa és un periòdic editat per un equip de redacció no professional que ens reunim dimarts a les 20h al CSA Can Vies (Jocs Florals, 42). No ens fem responsables dels articles d'opinió. Publicació mensual.

Escriu-nos a
laburxa@gmail.com

Encara no tens la samarreta de la Burxa?

Ja pots triar la teva: n'hi ha 4 de diferents!

Vine a buscar-la a
La Ciutat Invisible
Carrer de Riego 35

Sants-Montjuïc per la Independència

Entrevistem a aquest col·lectiu, sectorial de la ANC al barri, que porta sis mesos mobilitzant-se tots els dilluns per demanar la llibertat dels presos polítics. Parlem amb Francesc Mercader, membre de l'equip coordinador de Sants-Montjuïc per la Independència (SmxI).

Rubén Molina

Molts veïns coneixen el vostre col·lectiu que a més forma part de la Assemblea Nacional com una assemblea territorial, però potser no quan i com sorgeix?

Al febrer del 2010 arran de l'onada de consultes, ens vam reunir un grapat d'entitats per tirar endavant la consulta al nostre barri. Paral·lelament es va fer de forma coordinada a tota Barcelona el 10 d'abril del 2011. Després de tota aquesta feina vam voler continuar i vam crear Sants Montjuïc per la Independència. Al mateix temps s'estava creant a Catalunya l'ANC i vam decidir constituir-nos com a territorial.

Com us relacioneu amb els altres col·lectius i entitats independentistes del barri?

Amb molts coincidim amb objectius, i molts dels nostres socis participen en altres espais com el CDR. SmxI, com a entitat només participem de l'ANC. Ens coordinem a vegades quan ha calgut.

Des de les consultes fins ara quina activitat heu tingut al barri?

Per descomptat hem participat en totes les mobilitzacions importants que hi ha hagut en aquests anys. Per les mobilitzacions dels 11 de setembre hem fet assajos en petita escala al barri

per difondre a la vegada que les preparàvem.

Hi ha hagut una feina de picapedrer constants. En aquests sis o set anys hem fet centenars de parades informatives al carrer, d'actes de tota mena, sobre economia, sobre temes socials, justícia, etc. I alguna cosa bé hem degut fer, ja que quan vam començar el percentatge d'independentistes al barri era del 15 per cent i en les últimes eleccions va superar el cinquanta. També hi ha que dir que sabem que a més de la nostra feina el context i la política espanyola ha estat la causant d'això. Sempre tota la feina que em fet a estat amb voluntaris que és la nostra força més important.

Des de l'1 d'octubre podem parlar d'un canvi d'etapa en el procés independentista. L'organització de les escoles, barris, pobles, etc., és la que fa possible el Referendum. Com valoreu el que va succeir i la situació política actual?

El referendun és una fita marcat per l'organització de la gent. És l'origen dels CDR, a l'escola on vaig ser jo es va crear una comunitat molt gran amb molta gent inclús que va votar no. La política repressiva actual de l'estat era previsible vist l'actitud de que van tenir des d'aquell dia i el discurs del rei del dia 3 d'octubre. Sembla que estiguin en una cursa embogida. No hem d'oblidar la gent que està presa, però nosaltres hem de seguir fent via.

Des de que entren els primers presos polítics a la presó el vostre col·lectiu comença a fer mobilitzacions cada setmana els dilluns per exigir la seva llibertat. D'on sorgeix la idea i quina valoració fan des de que van començar?

Va ser força espontani, va sorgir també a altres indrets i barris. Vam començar amb una concentració silenciosa i amb el pas de les setmanes s'ha convertit en una petita marxa pel barri de mitja hora, tres quarts. Anem variant el recorregut per fer-nos més visibles. El primer dia vam ser trenta-cinc i ara podríem parlar que la participació es manté entre dos-cents cinquanta i tres-cents persones, faci sol o pluja. Fins i tot el dia de Nadal i el dia d'any nou es van fer amb una molt bona participació. La gent no afluixa i crec que és una tònica general. Com més repressió la gent no afluixa i crec que és una de les coses que més nerviosos posa a l'estat.

En la situació d'aparent bloqueig en la que sembla que estem com creieu vosaltres que s'hauria de continuar cap a la independència?

Hi ha dos fronts, per un costat hi ha el polític que és el més complicat, doncs a més ens topem amb la judicialització del procés. Creiem que fa falta un govern, però això no farà que l'estat segueixi intervenint-nos i controlant-nos. Ja abans del 155, la gran majoria de les lleis del parla-

ment van ser suspeses pel Tribunal Constitucional.

L'altre front és el carrer. Tot això va començar al carrer i segurament acabarà també al carrer. La gent és la que està empentant. Hem de seguir ampliant la gent a favor de la independència. L'única solució possible davant d'aquest estat cada cop més en descomposició és sortir-ne i crear-ne un de nou. També creiem que és important mantenir la solidaritat amb la resta de regions de l'estat, doncs quasi tots el catalans venim o tenim família de fora.

Que us agradaria afegir per acabar?

Pel que encara tingui algun dubte, la lluita per la independència no és per fer un canvi de banderes. El canvi que volem és per fer un país millor, més just per tothom. La millor manera de progressar com a poble és amb un estat propi, i quan parlem de poble parlem de tothom els que estem a favor i els que estem en contra.

★ COLUMNA VIOLETA

L'anticoncepció masculina

Sara Medina Peris

En els últims anys gairebé no s'ha produït cap canvi pel que fa a la investigació de l'anticoncepció masculina que, pràcticament, segueix sent inexistent. Per alarmant que sembli, només hi ha dos mètodes d'anticoncepció per a homes: els preservatius i la vasectomia (i només el primer és reversible) però, per a les dones, n'hi ha moltíssims més: les píndoles, els pegats, les injeccions, els implants, els anells, el diafragma, el caputxó cervical, el condó femení, els espermicides, l'esponja, el DIU, la píndola de l'endemà, la lligadura de trompes...

Tal com recull l'article escrit per Marta Campabadal Graus i Laura Lázaro Santos publicat a Vilaweb, les raons per les quals no s'investiga en el camp de l'anticoncepció masculina són diverses i es poden resumir en:

1) les farmacèutiques no hi estan interessades. Aquí cal ressaltar que els pocs mètodes investigats per a homes solen ser mètodes a llarg termini i, per tant, generen molts menys ingressos que, per exemple, les píndoles mensuals que consumeixen les dones (a quina farmacèutica interessaria fer competència a aquestes píndoles?);

2) els possibles efectes secundaris que els fàrmacs generarien en ells (com si les dones no els haguéssim patit al llarg de tota la història!): el Journal of Clinical Endocrinology & Metabolism publicava recentment un estudi sobre un mètode anticonceptiu hormonal per a homes que consistia en l'aplicació d'un seguit d'injeccions però que el comitè mèdic va decidir aturar a causa dels efectes adversos que presentava (i, atenció, els efectes eren: acne, desordres emocionals i augment del desig sexual), efectes molt similars als de la píndola femenina que es troba des de fa anys al mercat i que, per a més inri, en els seus inicis, generava efectes secundaris molt pitjors (migranyes, marejos, nàusees, coàguls sanguinis) i, tot i això, es va comercialitzar sense impediments -i, això, sense considerar els problemes de fertilitat que apareixen amb els temps, és clar-. Segons, el científic Martin Matzuk, la ciència s'ha d'afrontar a un repte biològic poc explorat perquè fins ara tota la càrrega química dels anticonceptius ha estat suportada per la dona constituint un important desequilibri en l'equació;

3) les raons culturals que assignen, encara avui en dia, en ple 2018, la totalitat del pes de la prevenció de l'embaràs únicament a les dones. Som nosaltres les úniques responsables de la prevenció de l'embaràs? Per què homes i dones gaudim plegats del plaer sexual però la responsabilitat de l'anticoncepció no és una tasca igualment compartida?